

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.192 van 9 december 2003
in de zaak A. 141.029/XII-3931.**

In zake : Toon JACOBS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Justitiestraat 18, bus 25

tegen :

de VZW ONDERWIJSINRICHTINGEN ZUSTERS DER
CHRISTELIJKE SCHOLEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Toon Jacobs, vertegenwoordigd door zijn ouders Walter Jacobs en Gineke Van Reeth, op 1 september 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “1. de beslissing dd. 30.06.2003 van de delibererende klassenraad van het Regina Pacis Instituut, ingericht door verwerende partij, om aan verzoeker een oriënteringsattest B toe te kennen” en van “2. de beslissing van verwerende partij dd. 9 juli 2003 om de onder 1. bedoelde beslissing te handhaven na beroep”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het eveneens op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker het bevelen van voorlopige maatregelen vordert;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat C. Vangeel, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de feitelijke gegevens.

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

Verzoeker volgt tijdens het schooljaar 2002-2003 de lessen van het eerste jaar van de tweede graad ASO, richting wetenschappen, aan het Regina Pacis Instituut te Hove.

Voor het eerste semester behaalt verzoeker een totale score van 59 pct., waaronder één onvoldoende voor wiskunde (41 pct., waar het klasgemiddelde 67 pct. bedraagt). Voor de examens (zonder jaarwerk) behaalt verzoeker drie tekorten, voor Frans (14/30), geschiedenis (29/60) en wiskunde (23/60).

Voor het tweede semester behaalt verzoeker 53 pct. (klasgemiddelde 65 pct.), waaronder drie onvoldoendes voor Frans : 41 pct., informatica : 33 pct. en wiskunde : 37 pct.. Voor de examens (zonder jaarwerk) behaalt verzoeker zes tekorten, met name voor chemie (26/60), Engels (12/30), Frans (8/30), fysica (24/60), informatica (11/60) en wiskunde (24/60).

Verzoeker sluit het jaar af met een totaalscore van 56 pct. (klasgemiddelde 66 pct.) en twee tekorten voor wiskunde (40 pct.) en Frans (46 pct.).

Op 24 juni 2003 beslist de delibererende klassenraad verzoeker een B-attest met clausulering voor het ASO te verlenen, met als bijkomend advies : “TSO-richting kiezen volgens persoonlijke interesse”.

Op 27 juni 2003 heeft een gesprek plaats tussen de ouders van verzoeker en de directie.

Bij een 27 juni 2003 gedateerd schrijven tekenen de ouders van verzoeker bij de directie als volgt bezwaar aan tegen de bedoelde klassenraadsbeslissing :

“De klassenraad gaf aan Toon Jacobs (3wet) een B-attest met clausulering ASO.

Wij vinden dit niet conform met de richtlijnen welke U verstrekt werden door het VVKSO in hun mededeling van 5 april 2003.

Deze besluiten heel duidelijk op blz. 20, par. 5.2. dat de leerling moet geholpen worden in het uitstippelen van een voor hem meest gunstige studieloopbaan en dat de clausulering zo eng mogelijk moet gebeuren.

Verleden jaar hadden wij reeds te kennen gegeven dat het voor Toon beter was de humane wetenschappen te gaan volgen, doch de school en het CLB verzekerde ons dat hij de wetenschappen met het sterke wiskundepakket aankon.

Tijdens het schooljaar werden wij niet in kennis gesteld dat Toon een ernstige achterstand in bepaalde vakken opliep die een negatieve eindbeslissing konden voorzien, ook werd er geen speciaal inhaalprogramma voor hem uitgewerkt. Na de kerstproeven werd door de klastitularis meegedeeld dat een herziening zeker niet nodig was.

Zodoende voorzagen wij een normale overgang naar het vierde jaar.

Thans blijkt dat met dit attest Toon de humane wetenschappen niet kan gaan volgen (tenminste niet in een hoger jaar).

Om deze redenen vragen wij U de klassenraad terug bijeen te willen roepen en de eerder genomen beslissing voor een deel te herbekijken. Wij zijn volledig akkoord met een clausulering voor de sterke wiskundige richtingen, maar vinden dat Toon een kans mag krijgen in het vierde jaar humane wetenschappen”;

Op 4 juli 2003 adviseert de interne beroepscommissie de inrichtende macht als volgt :

“Verslag van de zitting van 4 juli 2003 van de interne beroepscommissie.

In antwoord op het schrijven van 27 juni 2003 aangaande de attestering van Toon Jacobs, leerling van de tweede graad ASO, eerste leerjaar, studierichting wetenschappen is de interne beroepscommissie samengekomen op 4 juli 2003.

De interne beroepscommissie is in haar beraadslaging tot de volgende vaststellingen gekomen.

De procedure van de delibererende klassenraad is correct verlopen. Alle leden waren aanwezig.

In de loop van het schooljaar werden 5 periode-rapporten opgesteld met name op 14 oktober, 2 december, 10 februari, 30 april en 5 juni. De cijfers bij de verschillende vakken zijn een signaal dat er problemen zijn. Meerdere malen wijzen de leerkrachten op een tekort aan inzet, niet aan capaciteiten.

Op het einde van het tweede jaar van de eerste graad is opgemerkt dat Toon intelligent is, maar onvoldoende studeert. Vandaar dat de klassenraad en het CLB hebben gesteld dat hij de gekozen studierichting aankan, mi[ts] de nodige inzet.

Toon is in de loop van het schooljaar niet langdurig afwezig geweest. Vermits zijn tekorten grotendeels een gevolg zijn van een gebrek aan inzet en hij alle lessen normaal kon volgen, is er nooit nood geweest aan een speciaal inhaalprogramma.

Voor aardrijkskunde is hij extra gevolgd omwille van de waarschuwing, tot januari, toen bleek dat Toon daarin stevig stond.

Bij het rapport van het eerste trimester is vastgesteld dat de resultaten het gevolg waren van een tekort aan inzet. Mits betere inzet zou een herziening niet nodig zijn. De resultaten van de proeven eind tweede en derde trimester gaan echter in dalende lijn.

De interne beroepscommissie oordeelt dat de uitspraak van de delibererende klassenraad steunt op voldoende gegevens om de ASO-studierichtingen te clausuleren (zie ook de evolutie van de resultaten van de trimestriële rapporten)

Daarom adviseert de interne beroepscommissie dat de delibererende klassenraad niet terug moet samengeroepen worden”;

Bij brief van 9 juli 2003 deelt de afgevaardigd bestuurder van de VZW Onderwijsinrichtingen Zusters der Christelijke Scholen de ouders van verzoeker mede :

“U heeft in uw schrijven van 27 juni 11. bezwaar aangetekend t.a.v. de clausulering die uw zoon Toon kreeg.

Conform de regelgeving heeft de directie van de school de interne beroepscommissie van uw bezwaar op de hoogte gebracht en gevraagd hierover te delibereren.

Deze beroepscommissie is op 4 juli 11. in zitting bijeengekomen en adviseert de inrichtende macht dat de delibererende klassenraad niet terug moet samengeroepen worden. Haar motivering is dubbel: enerzijds stelt de commissie vast dat er geen procedurele regels zijn overtreden, anderzijds stelt zij dat er evenmin inhoudelijke aspecten zijn die over het hoofd zijn gezien of onvoldoende zouden zijn gewogen en de uitspraak van de klassenraad op voldoende gegevens steunt om de ASO-studierichtingen te clausuleren.

Na afweging hebben wij als inrichtende macht besloten het advies van de interne beroepscommissie te volgen. Bijgevolg moeten wij u tot ons spijt melden dat de clausulering van uw zoon Toon gehandhaafd blijft.

Wij beseffen dat deze beslissing u en Toon zwaar vallen. We geloven er echter in dat u Toon zal helpen deze confrontatie te verwerken en hem zal ondersteunen om voor volgend jaar de passende keuze te maken”.

Op 25 augustus 2003 bezorgt de pedagogisch directeur van de school aan de raadsman van verzoeker “een kopie van het integraal verslag van de

vergadering van de interne beroepscommissie d.d. 04.07.03”; daags nadien schrijft de pedagogisch directeur aan verzoekers raadsman onder meer “dat een voortdurend tekort aan inzet gedurende 3 schooljaren evident resulteert in een tekort aan basiskennis en -vaardigheden. Een jaartotaal van 40% voor wiskunde en 46% voor Frans in het 3e jaar Wetenschappen (in combinatie met nog een reeks zwakke cijfers) maken duidelijk waarom hij geclausuleerd is voor het 4e jaar ASO. Wiskunde, Frans en de andere vakken vereisen nu eenmaal in elke ASO-richting een minimum aan basiskennis en -vaardigheden. Het spreekt voor zich dat een gedetailleerde studie van Toons vakregisters (waarin alle toetsen verzameld worden, heel het schooljaar door bijgehouden door de leerling en dus ter inzage van de ouders) de B-attestering ASO nog evidenter verantwoordt”;

Over het voorwerp van de vordering.

Overwegende dat de artikelen 68 en volgende van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: het organisatiebesluit) een beroep binnen de school organiseren tegen beslissingen van de delibererende klassenraad; dat dit beroep een georganiseerd administratief beroep is, dat moet worden uitgeput vooraleer de Raad van State kan worden geadieerd; dat de beslissing waarmee de desbetreffende procedure wordt afgesloten, ofwel de “definitieve beslissing ten aanzien van de betrokken leerling” van de delibererende klassenraad is (artikel 74 van het organisatiebesluit), ofwel de beslissing van de inrichtende macht dat de delibererende klassenraad niet opnieuw dient samen te komen met het oog op het nemen van een definitieve beslissing (artikel 73, tweede lid, van het organisatie-besluit);

Overwegende dat te dezen tegen de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 2003 die beroepsprocedure is op gang gebracht; dat die procedure is uitgelopen op de tweede bestreden beslissing, van de inrichtende macht, om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen met het oog op het nemen van een definitieve beslissing; dat met een dergelijke definitieve beslissing de delibererende klassenraad en hij alleen de eerste bestreden beslissing had kunnen herzien; dat vooralsnog wordt aangenomen, nu hij niet opnieuw diende samen te komen met het oog op het nemen van een dergelijke definitieve beslissing, dat de tweede bestreden beslissing de eindbeslissing is in verzoekers zaak, en derhalve de beslissing vatbaar voor beroep bij de Raad van State; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing dus niet ontvankelijk is,

onverminderd de mogelijkheid om voor de beoordeling van de regelmatigheid van de tweede bestreden beslissing mede rekening te houden met onwettigheden die in voorkomend geval aan de beslissing van de delibererende klassenraad kleven;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in het ten vierde aangevoerde middel de beslissing van de inrichtende macht een gebrek aan motivering verwijt;

Overwegende dat die beslissing volgens verzoeker vooreerst ondeugdelijk is omdat zij verwijst naar een advies van de beroepscommissie “dat evenwel niet aan verzoeker en zijn ouders werd meegedeeld”;

Overwegende dat de afgevaardigd bestuurder bij de kennisgeving van de bestreden beslissing aan verzoeker mededeelt dat de inrichtende macht zo doende het advies van de beroepscommissie volgt en hem daarvan een samenvatting geeft; dat een afschrift van het integrale advies bij een weliswaar latere, maar alleszins aan het neerleggen van huidige vordering voorafgaande brief aan verzoeker wordt meegedeeld; dat bijgevolg de bewering in het verzoekschrift dat bedoeld advies “niet aan verzoeker en zijn ouders werd meegedeeld” feitelijke grond mist; dat de Raad voorts op het eerste gezicht niet ziet welk belang verzoeker er met het oog op voorliggende vordering nog bij kan hebben, aan te voeren dat die kennisgeving gelijktijdig met de mededeling van de beslissing had moeten gebeuren; dat dit middelonderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker vervolgens in het besproken middel aanvoert dat de beroepsinstantie de nodige aandacht moet besteden aan zijn grieven en daar bij het formuleren van de beslissing rekening mee moet houden, terwijl uit de “affirmatie” dat er geen redenen zijn om de beslissing van de delibererende klassenraad te herzien, “uit geen enkele wijze [blijkt] waarom verweerder heeft

geopteerd voor een maximale clausulering, terwijl de ouders van verzoeker nochtans gegronde argumenten tegen dergelijke absolute clausulering hadden ingebracht, onder meer door een verwijzing naar hogergenoemde pedagogische reglementering van het VVKSO”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt in de nota dat zij niet op al wat verzoeker in zijn bezwaar vermeld heeft “punt voor punt” moest antwoorden, dat zowel de beslissing van de inrichtende macht als het advies van de beroepscommissie terdege gemotiveerd is, en dat “[z]elfs aan de specifieke ‘opwerpingen’ van de ouders [...] niet [is] voorbijgegaan”; dat zij verduidelijkt dat “[n]aar inhoud [...] de handhaving van het B-atteest [...] in wezen gemotiveerd [is] door volgende gegevens :

- “- de zwakke tot onvoldoende resultaten wanneer verzoekster grote pakketten [l]eerstof moet verwerken,
- geen regelmaat in het werk of de inzet,
- zwak tot onvoldoende en wisselvallig presteren voor de diverse vakken (Wiskunde en Frans, doch ook Engels, Fysica, Geschiedenis, Informatica)
- net geen vier (doch drie effectieve) tekorten bij de eerste semestriële en bijna acht (waarvan zes effectieve) tekorten bij de tweede semestriële examenperiode,
- het feit dat het merendeel van dit lessenspakket ook terugkeert in een vierde jaar Menswetenschappen,
- het absolute gebrek aan interesse in hoofdte van de leerling”;

Overwegende dat verwerende partij meer bepaald over de clausulering nog opmerkt :

“De leerling mist dermate essentiële kennis en vaardigheden op verschillende vakgebieden zodat een voortzetting in het ASO-onderwijs onverantwoord is.

Dit alles heeft te maken met een mindere aanleg voor Wiskunde -getuige daarvan de tekorten voor Frans en Geschiedenis- doch heeft alles te maken met het gebrek aan inzet welke ertoe geleid heeft dat de stof -welke in omvang toeneemt- niet op een solide basis is verworven, hetgeen tot uitdrukking komt in de proefperiode van het tweede semester.

Met betrekking tot de -door verzoekers als zaligmakend naar voren geschoven optie- richting menswetenschappen, dient te worden vastgesteld dat de vakken voor de basisvorming identiek blijven en dat het verschil enkel schuilt in een paar uren gedrags- en cultuurwetenschappen (5u).

De ouders erkennen dat de leerling reeds bijzondere moeilijkheden kent tengevolge van ADHD -waarop de school hen heeft gewezen !- en het valt dan ook pedagogisch niet te rijmen dat men nu net dergelijke persoon, die duidelijk heeft aangetoond de basis niet onder de knie te hebben, verder in een voor hem onaangepaste richting te duwen Dit is vragen om mislukkingen.

Dit geldt des te meer gelet op de flagrante onwil en het gebrek aan enthousiasme welke de leerling zelf vertoonde. Het verminderen van het Wiskundig pakket zal daaraan niks veranderen.”;

Overwegende dat een oriënteringsattest B luidens artikel 39, 2°, van het organisatiebesluit betekent dat de leerling “het leerjaar met vrucht beëindigd heeft in de betrokken onderwijsinstelling en derhalve tot het volgend leerjaar mag worden toegelaten, behalve in bepaalde onderwijsvormen en/of onderverdelingen”;

Overwegende dat de semester- en jaarrapporten van verzoeker de verschillende in het feitenrelaas opgesomde examen- en totaaltekorten vertonen; dat bovendien voor andere vakken de cijfers voldoende maar nipt zijn; dat die rapporten ook opmerkingen bevatten over de studiehouding van verzoeker; dat een delibererende klassenraad *prima facie* in het geheel van die gegevens voldoende redenen mag vinden om aan de betrokken leerling een oriënteringsattest A te weigeren;

Overwegende dat zulks niet is hetgeen verzoeker blijkt te betwisten; dat immers verzoeker nergens de hem gegeven punten in vraag stelt en hij ook niet beweert dat aan hem een oriënteringsattest A moet worden gegeven; dat de ouders van verzoeker in het bezwaar dat zij hebben gericht aan de beroepscommissie wel vragen dat “de clausulering zo eng mogelijk moet gebeuren” en daartoe vragen de eerder genomen beslissing “voor een deel te herbekijken”; dat zij daarenboven uitdrukkelijk opmerken “volledig akkoord” te gaan “met een clausulering voor de sterke wiskundige richtingen”, maar vinden dat verzoeker “een kans mag krijgen in het vierde jaar humane wetenschappen”; dat moet worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing van de inrichtende macht slechts aanvecht in de mate waarin het aan hem gegeven oriënteringsattest B een clausulering bevat voor de richting “humane wetenschappen” ASO; dat ook uit de uiteenzetting die verzoeker geeft bij het thans beproven middel in het verzoekschrift, blijkt dat de grief van verzoeker de in het attest besloten “maximale clausulering” voor elke ASO-richting is;

Overwegende dat de Raad van State in het 27 juni 2003 gedateerd bezwaar dat verzoeker heeft ingediend bij de beroepscommissie volgens de in het organisatiebesluit voorgeschreven procedure vergeefs zoekt naar andere “‘specifieke’ opwerpingen” die al dan niet “punt voor punt” beantwoord moeten worden; dat het bezwaar enkel die voor verzoeker niet te begrijpen clausulering voor de humane wetenschappen betreft; dat dergelijke beroepsprocedure, wil zij nut hebben, er in ieder geval op gericht moet zijn om de klacht en de argumenten van de verzoeker te onderzoeken en dat verzoeker een antwoord op zijn klacht moet vinden, nu de

delibererende klassenraad niet meer diende samen te komen, hetzij in de beslissing van de inrichtende macht, hetzij ten minste in het advies van de beroepscommissie;

Overwegende dat de verwerende partij bij de mededeling van de bestreden beslissing stelt “dat er evenmin inhoudelijke aspecten zijn die over het hoofd zijn gezien of onvoldoende zouden zijn gewogen en [dat] de uitspraak van de klassenraad op voldoende gegevens steunt om de ASO-richtingen te clausuleren”; dat de beroepscommissie over de clausulering adviseert “dat de uitspraak van de delibererende klassenraad steunt op voldoende gegevens om de ASO-studierichtingen te clausuleren (zie ook de evolutie van de resultaten van de trimestriële rapporten)”;

Overwegende dat volgens de verwerende partij “de handhaving van het B-atteest” “in wezen gemotiveerd” is door een reeks thans in haar nota opgesomde “gegevens” en dat zij voorts in de nota een opmerking maakt over de inhoud van de richting menswetenschappen; dat de Raad niet moet beoordelen of inderdaad die gegevens een clausulering voor alle ASO-richtingen vermogen te schragen; dat immers die gegevens - evenmin overigens de opmerkingen van de pedagogisch directeur in zijn brief van 29 augustus 2003 - niet zijn terug te vinden, noch letterlijk noch “wezenlijk”, in enig aan de Raad voorgelegd stuk van de beroepscommissie of van de inrichtende macht; dat de Raad voor de beoordeling van de motiveringsplicht geen rekening mag houden met motieven die eerst naderhand op papier zijn gezet en waarvan niet blijkt dat zij uitgaan van het voor de klachtbehandeling bevoegde orgaan op het ogenblik van zijn beslissing; dat hetgeen verzoeker wél werd meegedeeld - “de uitspraak van de delibererende klassenraad steunt op voldoende gegevens” - te algemeen lijkt om als afdoende antwoord op zijn ene specifieke klacht begrepen te kunnen worden; dat verzoeker er na de uitputting van zijn administratief beroep het raden naar had, zo lijkt, welke de “voldoende gegevens” zijn waarop de delibererende klassenraad naar het oordeel van het schoolbestuur terecht steunde om in de clausulering van het B-atteest ook de humane wetenschappen uit te sluiten; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert, voor de keuze te staan over te stappen naar het TSO, waartoe hij evenwel de benodigde technische voorkennis mist, ofwel het jaar over te zitten, hetgeen *de facto* het verlies van een schooljaar impliceert;

Overwegende dat de toekenning van het in het geschil zijnde B-atteest met zijn feitelijke gevolgen voor verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat de verwerende partij wel opmerkt dat verzoeker “zichzelf [dit nadeel] verschaft heeft” door al te lang te wachten met het indienen van zijn vordering, met name totdat het schooljaar al effectief was begonnen, terwijl hij van de bestreden beslissing reeds kennis had sedert begin juli; dat dit talmen inderdaad twijfel doet rijzen omtrent het herstelbaar karakter van het nadeel; dat, zeker in het secundair onderwijs, een schooljaar op zeker ogenblik zover gevorderd kan zijn dat het niet meer evident is of het nog kan worden ingehaald; dat evenwel over de voorliggende vordering nog een uitspraak tot stand komt voor het einde van het eerste trimester van het schooljaar; dat verwerende partij niet beweert, laat staan aantoont dat een heroverweging met als eventueel resultaat een voor verzoeker gunstige beslissing, thans onherroepelijk te laat komt om hem nog van het aangevoerde nadeel te redden; dat het verweer niet wordt aangenomen;

Overwegende dat aan de twee gestelde voorwaarden is voldaan;

Over de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Overwegende dat verzoeker het bevelen van de volgende voorlopige maatregelen vordert :

“Dat zou bevolen worden aan verweerder om de delibererende klassenraad opnieuw te doen samenkomen binnen een termijn van vijf kalenderdagen na het tussen te komen arrest en dit om de beslissing dd. 30.06.2003 te heroverwegen en opnieuw te beraadslagen over de oriëntering van Toon Jacobs in aanmerking nemend de aangehaalde middelen en principes en de overwegingen in het tussen te komen arrest van de Raad (en de delibererende klassenraad te bevelen haar beslissing te betekenen aan verzoekers bij aangetekende brief uiterlijk daags na de genomen beslissing)”;

Overwegende dat het voorwerp van de vordering, als gezien, de beslissing is waarbij het schoolbestuur weigert om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen; dat is ernstig bevonden, het middel waarin verzoeker aanvoert dat die beslissing niet deugdelijk is gemotiveerd; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, of de eventuele latere nietigverklaring van deze beslissing, op grond van dit middel, aan verzoeker als rechtsherstel nog geen nieuwe beraadslaging van de delibererende klassenraad oplevert; dat een nietigverklaring van de bestreden beslissing enkel betekent dat de inrichtende macht opnieuw zal moeten beraadslagen over het al dan niet samenroepen van de delibererende klassenraad, waarbij hij

rekening moet houden met het tussengekomen annulatiearrest; dat een schorsingsarrest de school er bovendien toe aanzet de zaak niet op haar beloop te laten in afwachting van de uitkomst van het annulatieberoep, maar over te gaan tot een heroverweging van het geschorste in het licht van het ernstig bevonden middel en tot de eventuele intrekking ervan, in welk geval de inrichtende macht een nieuwe beslissing zal nemen over het al dan niet samenroepen van de klassenraad;

Overwegende dat de Raad in het licht van wat voorafgaat niet aan de verwerende partij mag bevelen wat verzoeker bij wege van voorlopige maatregel vordert; dat overigens verzoeker niet aantoont dat verwerende partij zich niet zal schikken naar het voorliggende schorsingsarrest en dat zij meer bepaald zal weigeren om binnen de kortste tijden over te gaan tot een heroverweging; dat derhalve hoe dan ook niet de noodzaak blijkt om een voorlopige maatregel te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 9 juli 2003 waarbij het bevoegd gezag van het Regina Pacis Instituut beslist om de delibererende klassenraad van het eerste jaar van de tweede graad ASO niet opnieuw samen te roepen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen december 2003, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

G. VAN HAEGENDOREN.